

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.745 van 28 november 2008
in de zaak RvV-29.897 / II

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN.

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Ecuadoriaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 1 juli 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 1 juli 2008 beslist de Minister van Migratie- en asielbeleid verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten te geven met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum in haar paspoort."

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een eerste en tweede middel werpt verzoekster de schending op van onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en de artikelen 7, al. 1, 2°, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoekster betoogt dat het bevel onwettig is gezien er op dat ogenblik nog een aanvraag machtiging tot verblijf langer dan drie maanden in België op grond van artikel 9, derde lid lopende was. Op 22 augustus 2008 werd de aanvraag op grond van artikel 9, derde lid naar de bevoegde burgemeester gestuurd. Op de datum van de bestreden beslissing was er nog niet beslist over de aanvraag van verzoekster. De rechtspraak van de Raad van State is nochtans eenduidig op dit punt. Alvorens een verwijderingsmaatregel te nemen dient de bevoegde Minister uitspraak te doen over de verblijfsvergunning die werd aangevraagd voor meer dan drie maanden nadat een uiteenzetting werd gegeven van de buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat die aanvraag wordt ingediend bij de burgemeester van de gemeente van betrokkene. Dit houdt in dat volgens vaststaande rechtspraak geen bevel kan worden afgeleverd zolang er nog een aanvraag tot regularisatie in onderzoek is. In het bevel wordt overigens niet gemotiveerd waarom deze terugleiding naar de grens noodzakelijk zou zijn op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet. Het bevel is manifest niet afdoende gemotiveerd.

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Verzoekster betoogt dat zij op 22 augustus 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend. Zij brengt bij haar verzoekschrift een stuk bij waaruit dat moet blijken. Zij betoogt dat er op het moment van de bestreden beslissing nog geen uitspraak was gedaan over deze aanvraag.

De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen: "Uit het voorgelegde stuk 2 (met stempel van de Stad Antwerpen van 23 augustus 2008), blijkt enkel dat verzoekster van 22 augustus 2007 een aanvraag werd bij navraag bij het stadsbestuur, van 12 augustus 2008 per fax overgemaakt aan de dienst vreemdelingenzaken te Brussel". Zij betwist niet dat er in deze procedure nog geen beslissing werd genomen. Bovendien is een dergelijke beslissing ook niet terug te vinden in het administratief dossier. De verwerende partij betoogt ook: "Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de op 22 augustus 2007 bij het stadsbestuur van Antwerpen ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, nog niet was overgemaakt aan de dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Deze aanvraag bevond zich niet in het administratieve dossier en de verwerende partij kon er dan ook redelijkerwijze geen beslissing in nemen.

Wat ook de reden is van het feit dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet niet werd overgemaakt aan de dienst Vreemdelingenzaken te Brussel doet niet ter zake. Het is een niet betwist feit dat op 22 augustus 2008 door verzoekster een dergelijke aanvraag werd ingediend die op het moment van de bestreden beslissing nog niet behandeld was.

Artikel 9, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Luidens het derde lid van deze bepaling, kan in buitengewone omstandigheden het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9, derde lid, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Verzoekster dient op 22 augustus 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Uit het indienen van deze aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat verzoekster wil aantonen dat er buitengewone omstandigheden zijn om het aanvragen van de machtiging om verblijf in België te rechtvaardigen.

Op 1 juli 2008 geeft de Minister van Migratie- en asielbeleid verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten. Op dat ogenblik was er omtrent de aanvraag van verzoekster om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet, nog geen beslissing genomen. De Minister van Migratie- en asielbeleid besliste derhalve verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven, zonder te hebben geoordeeld of verzoekster buitengewone omstandigheden had aangevoerd, die een aanvraag in haar land van herkomst zouden verhinderen.

Hoewel het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet geen schorsende werking heeft, maakt verzoekster met haar betoog dat "Alvorens een verwijderingsmaatregel te nemen de bevoegde Minister uitspraak (dient) te doen over de verblijfsvergunning die werd aangevraagd voor meer dan drie maanden nadat een uitzetting werd gegeven van de buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat die aanvraag wordt ingediend bij de burgemeester van de gemeente van betrokkene", aannemelijk dat de Minister van Migratie- en asielbeleid op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Het eerste en tweede middel zijn in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 1 juli 2008.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en acht door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

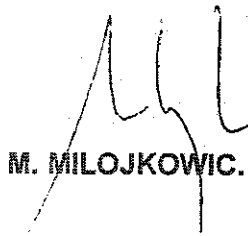
dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

L. JANS.

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.